

درس نامه آموزش حروف اضافه با رویکرد معنی‌شناسی‌شناختی برای آموزش به غیر فارسی زبانان (مطالعه موردنی: حرف اضافه «از»)

طاهره وحیدی فردوسی (کارشناس ارشد زبان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران ، نویسنده مسئول)^۱
دکتر علی علیزاده (دانشیار زبان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)^۲
زهرا پادامدرا (کارشناس ارشد زبان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)^۳

چکیده

در این پژوهش سعی شده تا با تکیه بر دستاوردهای رویکردمعنی‌شناسی‌شناختی که طرح‌واره‌های تصویری از مهم‌ترین آن‌ها است، رهیافت جدیدی جهت یادگیری معنادار و ماندگارتر حرف اضافه «از» در زبان فارسی ارائه شود. لذا ابتدا بر اساس معیارهای تایلر و ایوانز (۲۰۰۳) معانی مکانی و متفاوت این حرف اضافه بر مبنای فرهنگ سخن‌انوری (۱۲۸۱) انتخاب شد؛ سپس جمله‌ها و عبارت‌های حاوی این حرف اضافه در کتاب‌های درسی مرکز آموزشی جامعه‌المصطفی مشهد مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت، بر مبنای ملاک‌های تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای تایلر و ایوانز (۲۰۰۳)، تئوری حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) و طرح‌واره‌های تصویری لیکاف و جانسون (۱۹۸۷)، شیوه‌پیشنهادی جهت آموزش حرف اضافه «از» برای غیر فارسی زبانان طراحی شده است. روش مورد نظر، مدل ترکیبی متن و تصویر (با کمک پاور پوینت و پوستر) برای آموزش ساختار معنایی این حرف اضافه با توجه به معنای مرکزی و معنای دیگر آن است. نتایج این تحقیق می‌تواند در امر آموزش و یادگیری ماندگار این حرف اضافه و توجه بیشتر به اهمیت طرح‌واره‌های تصویری در مبحث تهیه و تدوین مواد آموزشی، راهکارهای مؤثری را پیشنهاد دهد.

کلیدواژه‌ها: آموزش، حرف اضافه، طرح‌واره تصویری، معنی‌شناسی‌شناختی

۱. مقدمه

یادگیری زبان یکی از مباحث پیچیده‌ای است که همواره در حوزه آموزش مورد بحث بوده است و آموزش زبان دوم نیز یکی از موضوع‌های چالش برانگیز برای مدرسان و زبانآموزان است. آموزش صحیح زبان دوم و میزان موفقیت در آن، به عوامل متعددی بستگی دارد. اصلی‌ترین عامل، روش آموزشی مؤثر و اصولی است که مدرس انتخاب می‌کند. انتخاب روش مناسب در صورتی می‌تواند مؤثر باشد که مدرس با حوزه‌های آموزش زبان آشنا باشد. نظریه‌های آموزشی متفاوت که بر بنیادهای نظری و معرفت‌شناختی گوناگون استوار هستند، روش‌های آموزشی متفاوتی را پیشنهاد می‌کنند (جعفری کوخلو و حمیدی، ۱۳۸۷: ۷۳). یکی از قدیمی‌ترین روش‌های آموزشی، روش سنتی است. منظور از روش‌های تدریس سنتی روش‌هایی هستند که سابقه طولانی در نظام‌های آموزشی دارند و از دیرباز به کار گرفته می‌شوند. در این روش، به حافظه سپردن، تکرار و پس دادن مطالب درسی از بارزترین ویژگی‌ها به شمار می‌روند. یکی از مسائل بحث برانگیز در حوزه زبان فارسی از دیدگاه مدرسان و فارسی‌آموزان، کاربرد صحیح حروف اضافه در بافت است. به عنوان مثال، آموزش حروف اضافه فارسی در کتاب‌های درسی به روش سنتی ارائه شده است و روش‌های سنتی هیچ توجیهی برای معانی متفاوت حروف اضافه ارائه نداده است؛ این در حالی است که زبانآموزان با کاربرد واقعی زبان در مکالمات روزمره مواجه می‌باشند. اما در مقابل، رویکرد شناختی نشان داده که زبان و دستور زبان به شکل نظاممند هستند. همچنین معانی متفاوت حروف اضافه که جزء واحدهای چندمعنایی زبان به شمار می‌روند از این قاعده مستثنی نیستند (زین‌سانگ، ۲۰۱۳: ۲). گرچه حروف اضافه فارسی فهرستی بسته و تعداد محدودی از عناصر زبانی را تشکیل می‌دهند؛ اما نقش بسیار اساسی در زبان دارند و از نظر کاربردی پرسامد هستند. بسیاری از نقش‌های معنایی و دستوری مهم در جمله‌های فارسی با کمک حروف اضافه بیان می‌شود و گاه با تغییر یک حرف اضافه معنای جمله تغییر می‌کند. از این‌رو، اکثر فارسی‌آموزان که آن را به عنوان زبان دوم فرا می‌گیرند، در تشخیص و کاربرد حروف اضافه دچار مشکل می‌شوند. از طرف دیگر، روش آموزش مدرسان برای بیشتر مقوله‌های زبانی مبتنی بر تمرین، تکرار و حفظ

کردن طوطی وار^۱ است (همان، ۲۰۱۳: ۳). بدین ترتیب، یادگیری دستور زبان و به خصوص حروف اضافه، برای فراغیران زبان غالباً بی‌معنا است و کم‌کم علاقه و انگیزه خود را در این زمینه از دست می‌دهند. آن‌ها هیچ تلاشی برای ایجاد ارتباط بین دانش جدید و قبلی خود نمی‌کنند؛ زیرا هیچ ارتباطی بین آن‌ها نمی‌یابند. آموزش سنتی نتوانسته تحلیل و تفسیری جامع در مورد معانی متفاوت حروف اضافه و حتی بین مفاهیم مختلف یک حرف اضافه ارائه دهد (همان: ۷)؛ در مقابل، رویکرد شناختی و به خصوص معنی‌شناسی‌شناختی، نگاهی متفاوت نسبت به آموزش و یادگیری زبان دارد. رویکرد شناختی برای تشخیص و کاربرد صحیح حروف اضافه، روش کارآمدی را در زمینه آموزش (برای مدرسان) و یادگیری (برای فراغیران) پیشنهاد می‌دهد. در این رویکرد برخلاف رویکرد سنتی، یادگیری، معنادار و ماندگار است و ذهن فراغیران را درگیر می‌کند. لذا خود فراغیران نیز می‌توانند با مراجعه به ساختار شناختی^۲ ذهن خود و با استدلال و تفکر، معانی متفاوت حروف اضافه را درک کنند و در صورت لزوم به کار برنند. همچنین فراغیران می‌توانند دانش جدید خود را در ساختار شناختی، به دانش قبلی ارتباط دهند و مطالب آموزشی را بهتر فراغیرند (همان: ۸). در مورد مشکلات زبان‌آموزان در زمینه یادگیری حروف اضافه، تحلیل خطاب‌بسیار صورت گرفته است؛ اما در رویکرد سنتی، هنوز راه حل مناسبی برای این مشکل ارائه نشده است. هدف مقاله حاضر، ارائه طرح درس آموزشی برای مفهوم اولیه و برخی از مفاهیم حاشیه‌ای حرف اضافه «از» و نیز میزان کارآمدی این رویکرد در کلاس درس است. یافته‌های این پژوهش می‌توانند در تهیه متون آموزشی برای مهارت‌های چهارگانه آموزش زبان فارسی مفید باشد. با توجه به مطالب فوق، پژوهش حاضر در تلاش است تا به پرسش زیر پاسخ دهد:

- ۱) با توجه به الگوی تایلر و ایوانز (۲۰۰۳) و نظریه حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) روش آموزش و نحوه نگاشت مفاهیم عینی به انتزاعی برای تدریس حرف اضافه "از" در فارسی چگونه است؟

1. Rote learning
2. Cognitive structure

در این بخش ابتدا آثار زبانشناسان ایرانی و غیر ایرانی که به مسئله حروف اضافه پرداخته‌اند، معرفی می‌شود؛ سپس به طرح درس پیشنهادی برای آموزش حرف اضافه «از» در چارچوب معنی‌شناسی شناختی اشاره خواهد شد.

۲. پیشینه پژوهش

با نگاهی به مطالب ارائه شده در کتاب‌ها و درسنامه‌های معتبر آموزشی تا آنجا که نگارندگان اطلاع دارند موضوع آموزش حروف اضافه با رویکرد معنی‌شناسی شناختی چندان مورد بحث و بررسی قرار نگرفته است و این موضوع در مباحث مربوط به آموزش زبان فارسی به غیر فارسی‌زبانان تا حدودی نادیده گرفته شده است. از جمله محدود پژوهش‌های انجام شده در این حوزه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

غفاری (۱۳۸۴) در قالب دیدگاه معنی‌شناسی شناختی لیکاف به بررسی طرح‌واره‌های تصویری^۱ پرداخته است. داده‌های وی شامل ۵۰ فعل ساده پرکاربرد در زبان فارسی است که بیش از ۴۰۰ مورد وقوع آن‌ها فعل ساده یا جزء فعلی افعال مرکب را شامل می‌شود. به زعم وی، علاوه بر طرح‌واره‌های تصویری لیکاف و جانسون، در زبان فارسی طرح‌واره‌های دیگری نیز قابل طرح هستند که از آن جمله می‌توان به طرح‌واره‌های نیرو، گذر و انتقال اشاره کرد و آنچه باعث معناده‌ی فعل در کاربرد استعاری آن می‌شود، تجارت فیزیکی و معانی عینی‌تر آن فعل است که در کاربرد استعاری آن می‌شود، تجارت فیزیکی و معانی عینی‌تر آن نکته‌ذکرشده در این بررسی اشاره به عملکرد لایه‌ای معنا است. گلfram و یوسفی راد (۱۳۸۵) در مقاله‌ای باعنوان «رویکرد معنی‌شناسی شناختی به حروف اضافه مکانی زبان فارسی از منظر آموزشی» به بررسی معانی حرف اضافه «در» پرداخته‌اند. به نظر آن‌ها روش دستور سنتی که در آن یک فهرست طولانی از معانی غیرمرتبط برای حروف اضافه مکانی ارائه می‌شود، روشی ناکارآمد است. روش مؤثرتر، ارائه شبکه معنایی مرتب و مبتنی بر منظر اعلی است. به نظر نگارندگان، معانی متفاوت و مرتب حروف اضافه، نتیجه تجربیات روزمره فیزیکی ما در جهان خارج و مفهوم‌سازی ما از این تجربیات است. همچنین در این مقاله نشان داده شده است که رویکرد معنی‌شناسی شناختی تبیین بهتری از ساختار معنایی حروف اضافه مکانی به‌طورکلی و

1. Image Schema

حرف اضافه «در» به طور خاص ارائه می‌دهد. تبیینی که می‌تواند در امر آموزش حروف اضافه مورد استفاده قرار گیرد. در این پژوهش از حروف اضافه تعریف دقیق مبتنی بر رویکرد شناختی ارائه نشده است. زاهدی و محمدی زیارتی (۱۳۹۰) نیز در مقاله‌ای، مفاهیم اولیه و متفاوت حرف اضافه «از» و شبکه معنایی و ساختار شعاعی آن را در چارچوب معنی‌شناسی شناختی با توجه به ملاک‌های ایوانز و تایلر (۲۰۰۲) بررسی کرده اند. وحیدی و بادامدی (۱۳۹۵) بر اساس تئوری حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) و طرح‌واره‌های تصویری جانسون (۱۹۸۷) به ارائه یک روش آموزشی مبتنی بر دیدگاه معنی‌شناسی شناختی جهت آموزش و یادگیری معانی مختلف حرف اضافه «در» برای غیرفارسی‌زبانان پرداخته‌اند. بدین منظور ۲۴ نفر از فارسی آموزان بزرگ‌سال سطوح مختلف به‌ویژه سطح میانی مرکز آموزش زبان فارسی به غیرفارسی‌زبانان جامعه‌المصطفی مشهد در دو گروه «آزمایش» و «کنترل» انتخاب شدند تا تأثیر شیوه پیشنهادی مورد ارزیابی قرار گیرد. شیوه آموزشی پیشنهادی، مدل ترکیبی متن و تصویر برای آموزش ساختار معنایی این حرف اضافه با توجه به معنای مرکزی و معانی دیگر آن است. نتایج این تحقیق نشان داد که رویکرد معنای‌شناسی شناختی بر روی سطوح متفاوت، تأثیر معنادار دارد و با افزایش زمان و آموزش برخی از مفاهیم این حرف اضافه، سطح یادگیری فارسی آموزان نیز افزایش می‌یابد و روند یادگیری آنان را تسريع می‌کند. بوئرز و دمیکلیر^۱ (۱۹۹۸) در پژوهشی با استفاده از تحلیل‌های معنی‌شناسی شناختی به ارائه روش‌های مختلف و توصیف آموزش حرف اضافه «behind» در زبان انگلیسی و فرانسه پرداخته‌اند تا حدودی مشکلات درکی فراگیران رابطه مفهومی بین معانی متفاوت این حرف اضافه می‌تواند تا حدودی مشکلات درکی فراگیران را در این زمینه حل کند. تیلر، مولر و هو^۲ (۲۰۱۱) به بررسی تأثیر رویکرد معنی‌شناسی شناختی جهت آموزش حروف اضافه «to, at, for» پرداخته‌اند. آن‌ها رویکرد معنی‌شناسی شناختی را به عنوان ابزاری جهت یادگیری معنادار درنظر گرفته‌اند و تأثیر این رویکرد را برای آموزش این حروف اضافه تشریف نموده‌اند. مقایسه نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون دو گروه آزمایش و کنترل بیان‌گر این است که گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل پیشرفت اساسی در درک معانی

1. Boers& Demecheleer
2. Tyler, Mueller& Ho

مختلف این سه حرف اضافه داشته‌اند. زین‌سانگ^۱ (۲۰۱۳) در رساله دکتری خود به آموزش سه حرف اضافه «in, on, at» و مقایسه روش شناختی و روش سنتی پرداخته است. این پژوهش بین ۱۵۰ نفر از زبان‌آموزان آلمانی که زبان انگلیسی را به عنوان زبان خارجی فرا می‌گرفتند، در دو گروه آزمایش و کنترل انجام شده است. نتایج پژوهش وی حاکی از آن است که آموزش حروف اضافه بر مبنای معنی‌شناسی شناختی مؤثرتر از یادگیری حروف اضافه به روش سنتی است. در این پژوهش زبان‌آموزان گروه آزمایش، پس از آموزش به روش معنی‌شناسی شناختی پیشرفت بهتر و مؤثرتری نسبت به گروه کنترل داشتند. براتوژ^۲ (۲۰۱۴) با استفاده از رویکرد معنی‌شناسی شناختی یک مدل آموزشی برای آموزش حروف اضافه مکانی «in, on, at» ارائه داده است. در این مقاله، برخی از روش‌هایی که از طریق آن یافته‌های شناختی برای اهداف آموزش زبان دوم به کار می‌رود، مطرح شده است. برطبق یافته‌های این پژوهش، در رویکرد سنتی، حروف اضافه غیرقابل پیش‌بینی هستند و تنها از طریق تکرار و تمرین می‌توان آن‌ها را فراگرفت؛ در حالی که در رویکرد شناختی یادگیری معنادار و نظاممند است.

۳. چارچوب نظری پژوهش

زبان‌شناسی شناختی، یکی از مکاتب نوین زبان‌شناسی است و ریشه در علوم شناختی جدید دارد. از سال ۱۹۸۰ به بعد، زبان‌شناسی شناختی موردن‌توجه و مطالعه‌زبان‌شناسانی مانند لیکاف و جانسون^۳ (۱۹۸۰)، لانگاکر^۴ (۱۹۹۱) و ایوانز و تایلر^۵ (۲۰۰۱) قرار گرفت. لیکاف و لانگاکر از پیشگامان این مکتب هستند. مبنای این مدل شامل سه فرضیه بنیادی، زبان، طرح‌واره‌های تصویری و اصول شناختی است. به نظر این گروه از زبان‌شناسان، زبان الگوهای اندیشه و ویژگی‌های ذهن انسان را منعکس می‌کند. دیبر مقدم (۱۳۸۳: ۶۶) به این نکته اشاره می‌کند که در زبان‌شناسی شناختی، همچون زبان‌شناسی صورت‌گرا و نقش‌گرا با یک نظریه واحد مواجه نیستیم؛ بلکه با تنوعی از رویکردهایی که در بنیان، وجوده اشتراک دارند روبرو

1. Song

2. Bratož

3. Lakoff, G, Johnson, M.

4. Langacker, R.

5. Evans, V, & Tyler, A.

هستیم. شاخص ترین جلوه زبان‌شناسی شناختی دستور شناختی^۱ است. در دستور شناختی، زبان به عنوان نظامی ذهنی و شناختی در نظر گرفته می‌شود؛ بنابراین مسئله استقلال زبان از دیگر قوای شناختی مطرح نیست و در کجا جامع نظام زبان بدون درک و شناخت کامل نظام شناختی میسر نیست. به تدریج «معنی‌شناسی شناختی» به عنوان شاخه‌ای از زبان‌شناسی شناختی شکل گرفت و به طور خاص مطالعات بیشتری درمورد «دانش معنایی» به وجود آمد. با این‌که مدت زیادی از عمر زبان‌شناسی شناختی نمی‌گذرد؛ اما این مکتب به یکی از مهم‌ترین مکاتب زبان‌شناسی تبدیل شده است و با شاخه‌های علمی مختلف مانند روان‌شناسی، عصب‌شناسی، فلسفه و ادبیات نیز تعامل برقرار کرده است. چارچوب نظری پژوهش حاضر با توجه به معیارهای تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای تایلر و ایوانز (۲۰۰۳)، تئوری حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) و طرح‌واره‌های تصویری لیکاف و جانسون (۱۹۸۷) است. مهم‌ترین نظریه‌های زبان‌شناسی شناختی که در آموزش زبان دوم مورد استفاده قرار گرفته‌اند عبارتند از: نظریه مفهوم مکانی و استعاری، طرح‌واره‌های تصویری، نظریه پیش‌نمونه‌ای، منظر اعلی و شبکه معنایی. در ادامه ضمن معرفی مختصر، با بهره بردن از این ابزارها به ارائه طرح درس پیشنهادی برای آموزش مفهوم اولیه و برخی معانی حاشیه‌ای حرف اضافه «از» می‌پردازیم.

۱.۳. مفهوم مکانی و استعاری

لیکاف و جانسون(۱۹۸۷: ۳) در کتابی به نام «استعاره‌هایی که با آن‌ها زندگی می‌کنیم» این‌گونه استدلال می‌کنند که ساختار مفهومی، تا حدودی به صورت نظام استعاری، سازمان یافته است و ویژگی‌های خود را از مجموعه منسجمی از مفاهیم ملموس و انتزاعی کسب می‌کند. لیکاف و جانسون بر این باورند که انسان همواره در تعامل با محیط پیرامون خود است و بر اساس این تعامل و کسب تجارب فیزیکی از جهان خارج، یک سری اطلاعات را در ذهن خود دسته‌بندیمی‌کند. روش درک این تجارب و اطلاعات یا «مستقیم» از طریق تعامل با محیط بیرون از ذهن است که همان مفهوم مکانی استیا «غیرمستقیم» و از طریق تداعی‌های قراردادی یا نگاشت‌های موجود بین قلمروهای ملموس و انتزاعی است که این حالت را «استعاری» می‌گویند. منظور از مفاهیم استعاری، همان مفاهیم ذهنی و انتزاعی است که از روی مفاهیم

1. Cognitive grammar
2. mapping

عینی و ملموس ساختاردهی می‌شوند. در مورد حروف اضافه هم همین گونه است، بسیاری از مفاهیم انتزاعی بر اساس مفاهیم مکانی یا فیزیکی «مفهوم‌سازی»^۱ می‌شوند (همان: ۱۷۳-۱۵۴).

۳. طرح‌واره‌های تصویری، مفهوم پیش‌نمونه‌ای، منظر اعلیٰ^۲

تصور وجود طرح‌واره‌ها یا ساختارهای فکری در ذهن، به باور کانت^۳ در کتابی با عنوان «نقد خرد ناب»^۴ به سال ۱۷۸۱ برمی‌گردد. وی می‌گوید مفاهیم وقتی معنا پیدا می‌کنند که به آنچه شخص قبلًا تجربه کرده، پیوند بخورند؛ یعنی این‌که شخص یک سری مفاهیم کلی در ذهن دارد و مفاهیم جزئی را به‌طور طبیعی به آن ربط می‌دهد. تجارب جدید وقتی درک می‌شوند که به ساختارهای فکری موجود، مرتبط و جزئی از آن‌ها شوند. در کاربرد اصطلاح «طرح‌واره‌های تصویری» باید گفت که اگرچه واژه طرح‌واره تصویری بیشتر به دریافت دیداری محدود می‌شود؛ ولی این اصطلاح در زبان‌شناسی شناختی دارای کاربرد وسیع‌تری است و شامل همه تجربه‌های دریافتنی - حسی است که گاهی به آن تجربه حسی آنیز گفته می‌شود و شامل نظام حسی، بینایی، شنیداری و غیره است. از دیدگاه جانسون (۱۹۸۷) طرح‌واره‌های تصویری، ساختار اولیه شناخت را تشکیل می‌دهند و امکان ارتباط میان تجربیات فیزیکی ما را با حوزه‌های شناختی پیچیده‌تری نظیر زبان فراهم می‌آورند. وی بیان می‌کند که تجربه جسمی‌شده^۵ باعث به وجود آمدن طرح‌واره‌های تصویری در نظام مفهومی می‌شود. طرح‌واره‌های تصویری ساختارهای معنادار و جسمی‌شده‌ای هستند که حاصل حرکات جسم انسان در فضای سه‌بعدی، تعاملات ادرارکی و نحوه برخورد با اجسام هستند (جانسون، ۱۹۸۷: ۵۵). شکل (۱) طرح‌واره تصویری حرف اضافه «از» را نشان می‌دهد.

شکل ۱. طرح‌واره تصویری حرف اضافه «از»

1. conceptualization
2. prototype
3. proto-scene
4. Critique of Pure Reason
5. Kant
6. sensory experience
7. embedding

در شکل (۱) مکعب به منزله زمینه ثابت (مبدأ) تلقی می‌شود و دایره شیء متحرک در نظر گرفته می‌شود که نشان دهنده دور شدن شیء متحرک نسبت به زمینه ثابت است.

هر حرف اضافه دارای معانی متعددی است که به همین دلیل جزء عناصر چندمعنایی زبان محسوب می‌شود. حروف اضافه دارای یک معنای اصلی و کانونی هستند که به آن «مفهوم پیش‌نمونه‌ای» گویند و دیگر معانی حروف اضافه (معنای متمایز)، نوعی شباهت یا ارتباط با مفهوم پیش‌نمونه‌ای دارند. تایلر و ایوانز (۲۰۰۳) در تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای، مواردی مانند اولین معنای تأییدشده (مفهوم پیش‌نمونه)، غلبه و چیرگی یک معنا در شبکه معنایی، استفاده در ساخت‌های ترکیبی و رابطه با دیگر حروف اضافه مکانی را در نظر می‌گیرند. براساس فرضیه شبکه معنایی مجموعه معانی مرتبط با هر حرف اضافه با معنای مرکزی آن به نوعی در ارتباط هستند و صرفاً شامل فهرستی از معانی مجزا برای هر حرف اضافه محسوب نمی‌شوند؛ بلکه به طور نظاممند با هم به صورت مستقیم یا غیر مستقیم در ارتباط هستند که به آن شبکه معنایی گویند (تایلر و ایوانز، ۲۰۰۳: ۳۷-۳۸). در رمزگذاری حروف اضافه فرض بر این است که در رابطه فضایی-مفهومی بین دو ماهیت،^۱ یک مفهوم، مرکزی (برجسته) و دیگر مفاهیم، حاشیه‌ای (زمینه) هستند. لانگاکر (۱۹۸۷) مقوله برجسته را «شیء متحرک» و مقوله حاشیه یا زمینه را «زمینه ثابت» می‌نامد. وضعیت حروف اضافه نیز به همین گونه است. حروف اضافه دارای یک معنای مرکزی و معنای حاشیه‌ای هستند که به نوعی معانی حاشیه‌ای با معنای مرکزی در ارتباط می‌باشند. طرح واره مفهومی انتزاعی که از معنای مکانی هر حرف اضافه استنباط می‌شود به عنوان منظر اعلی در نظر گرفته می‌شود که اغلب با معنای اولیه یا مرکزی هر حرف اضافه برابر است و شامل اطلاعاتی راجع به شیء متحرک و زمینه ثابت می‌باشد و به همان نسبت شامل اطلاعاتی در مورد روابط فضایی-ترکیبی از هر دو نیز هست. شبکه معنایی «از» شامل منظر اعلی است که با کمک مجموعه کوچکی از اصول شناختی می‌توان دریافت که چگونه معانی حرف اضافه مذکور از منظر اعلی آن استنباط می‌شود (تایلر و ایوانز، ۲۰۰۳: ۲۷۳). منظر اعلی ممکن است معنای اولیه یک حرف اضافه و یا معنای غیر اولیه آن به خاطر بسامد وقوع یا کاربرد بیشتر باشد. در اینجا منظر اعلی برای حرف اضافه «از» معنای اولیه آن یعنی مبدأ و منشأ می‌باشد.

۳. تعریف حرف اضافه

حروف اضافه کلمه‌هایی هستند که معمولاً واژه یا گروهی را به فعل یا به صفت برتر یا به اسم‌های جمع و نظایر آنها نسبت داده و آنها را متمم و یا وابسته آن قرار می‌دهند، به عبارت دیگر نسبت کلمه‌ای را به فعل معین می‌کنند. مانند:

با اتوبوس از خانه به مدرسه رفتم.

در این جمله سه حرف اضافه وجود دارد، «با»، «از» و «به» که به ترتیب «اتوبوس»، «خانه» و «مدرسه» را به فعل «رفتم» نسبت داده یا به عبارتی آنها را متمم و یا وابسته آن فعل قرار داده اند (انوری و گیوی، ۱۳۹۰: ۲۶۶).

با اتوبوس رفتم. در این مثال حرف اضافه «با» معنای «به کمک و توسط» را نشان می‌دهد.

از خانه رفتم. در این مثال حرف اضافه «از» به طور کلی معنای «مبداً و منشأ» را معرفی می‌کند.

به مدرسه رفتم. در این مثال حرف اضافه «به» معنای «به سوی مقصد» را نشان می‌دهد.

یکی از مسائل مورد بحث در زبان‌شناسی شناختی، توصیف معنایی حروف اضافه است. در میان واژگان چندمعنا، حروف اضافه در تمام زبان‌ها، دارای گستره وسیعی از مفاهیم متفاوت بوده و به خوبی نشان می‌دهند که معنای آنها به صورت قاعده‌مند از حوزه فضایی و فیزیکی به حوزه انتزاعی گسترش می‌یابد (زاهدی و محمدی زیارتی، ۱۳۹۰). بر اساس دیدگاه شناختی، حروف اضافه دارای معنای مرکزی و حاشیه‌ای هستند. معنای حاشیه‌ای عموماً حاصل بسط استعاری معنای مرکزی‌اند (راسخ‌مهند، ۱۳۸۹).

۴. روش تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای و حاشیه‌ای حرف اضافه «از»

تايلر و ايوانز (۲۰۰۳) برخی از ملاک‌ها را برای تشخیص معنای اولیه حروف اضافه مکانی ارائه می‌دهند. به عقیده آن‌ها بعضی از این ملاک‌ها را می‌توان برای تعیین معنای اولیه دیگر طبقات واژگانی نیز به کار برد. شایان ذکر است که با توجه به ماهیت خاص حروف اضافه مکانی، معنای اولیه حروف اضافه مکانی با معنای اولیه سایر طبقات واژگانی مانند اسم، صفت،

فعل و غیره متفاوت است؛ زیرا حروف اضافه مکانی بیان گر روابط مکانی هستند که ممکن است طی سالیان متعدد تغییر نکرده باشند. برخی از این معیارها برای تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای عبارتند از:

اولین معنای هر حرف اضافه: با در نظر گرفتن مفهوم روابط مکانی در زبان، معنایی به عنوان معنای اولیه در نظر گرفته می‌شود که به لحاظ تاریخی اولین معنا است. اولین معنای تأیید شده به ترکیب‌بندی بین شئ متحرک و زمینه ثابت مربوط می‌شود. شکل (۲) شئ متحرک و زمینه ثابت حرف اضافه «از» را نشان می‌دهد.

شئ متحرک (TR) زمینه ثابت (LM)

شکل ۲. شئ متحرک و زمینه ثابت حرف اضافه «از»

۲. غلبه و چیرگی در شبکه معنایی (بسامد و قوع): منظور از چیرگی در شبکه معنایی ترکیب‌بندی مکانی است. برخی از معانی متفاوت موجود در شبکه معنایی به دلیل بسامد و قوع به عنوان مفهوم پیش‌نمونه‌ای در نظر گرفته می‌شوند: برای مثال، حرف اضافه «با» بر اساس فرهنگ سخن ا NORی دو مین معنای آن (همراهی و مجاورت) به خاطر بسامد و قوع، نسبت به دیگر معنای آن معنای پیش‌نمونه‌ای در نظر گرفته می‌شود.

۴. روش پژوهش

برای پاسخ به پرسش‌های این پژوهش مبنی بر تأثیر معنی شناسی شناختی نسبت به رویکرد سنتی، نیاز به استفاده از ابزارهای شناختی نظری مفهوم مکانی، استعاری، پیش‌نمونه، منظر اعلی، شبکه معنایی و غیره است، لذا در این پژوهش ابتدا با توجه به ملاک‌های پیشنهادی تایلر و ایوانز (۲۰۰۳) معنای اولیه حرف اضافه «از» بر اساس معنای مکانی آن تعیین شد و ارتباط معنای اولیه با معنای حاشیه‌ای آن مورد بررسی قرار گرفت. معنای اولیه این حرف اضافه به‌طور مستقیم یا غیر مستقیم در همه مفاهیم حاشیه‌ای وجود دارد. سپس جمله‌ها و عبارت‌های حاوی

این حرف اضافه بر اساس کتاب‌های آموزشی مرکز جامعه‌المصطفی مشهد و فرهنگ سخن انوری (۱۳۸۱) گردآوری و بر اساس تئوری حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) و طرح‌واره‌های تصویری لیکاف و جانسون (۱۹۸۷) شیوه پیشنهادی، جهت آموزش حرف اضافه «از» برای غیر فارسی زبانان ارائه شد. روش مورد نظر، مدل ترکیبی متن و تصویر^(۱) (با کمک پاورپوینت و پوستر) برای آموزش ساختار معنایی این حرف اضافه با توجه به معنای مرکزی و معنای دیگر آن است که در این شیوه به ترتیب در حوزه‌های مکانی و انتزاعی مورد بررسی قرار گرفته است. در نهایت طرح درس پیشنهادی ارائه شده است.

۵. طراحی روش آموزشی

همان‌طور که ذکر شد، داده‌های پژوهش بر اساس کتاب‌های آموزشی جامعه‌المصطفی مشهد و فرهنگ سخن انوری گردآوری شده است که در ادامه با توجه به ملاک‌های تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای تایلر و ایوانز (۲۰۰۳)، تئوری حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) و طرح‌واره‌های تصویری لیکاف و جانسون (۱۹۸۷) شیوه پیشنهادی، جهت آموزش حرف اضافه «از» برای غیر فارسی زبانان در حوزه مکانی و انتزاعی مورد بررسی قرار می‌گیرد.

در پژوهش حاضر، درس‌نامه آموزشی برخی از مفاهیم حرف اضافه «از» در چارچوب معنی‌شناسی شناختی بر مبنای مدل ترکیبی متن، تصویر و تمرین ارائه شده است. استفاده از تصاویر حاوی تجربیات حسی و ادراکی فارسی آموزان، می‌تواند ارتباط معناداری بین دانش جدید و قبلی آنان برقرار کند. پیشنهاد می‌شود جهت یادگیری بهتر مفاهیم این حرف اضافه، آموزش و ارائه هریک از مفاهیم آن به فارسی آموزان در جلسه‌های مجزا انجام پذیرد. مدت زمان آموزش با توجه به سطح فراغیان و نیاز آن‌ها بین ۳۰-۳۵ دقیقه (همراه با تمرین و پرسش) برای هر مفهوم پیشنهاد می‌شود. طرح درس آموزشی فوق جهت فارسی آموزان بزرگ‌سال به ویژه سطح میانی در نظر گرفته شده است و با به کارگیری این روش آموزشی امکان خطا در تشخیص و کاربرد صحیح این حرف اضافه کاهش می‌یابد. در پایان هر جلسه آموزشی تمرین‌های مرتبط با موضوع آموزش برای انجام در اختیار فراغیان قرار داده می‌شود. این تمرین‌ها در بخش پیوست ضمیمه شده است. تمرین‌ها شامل پر کردن جاهای خالی،

1. Integrated model of text and picture comprehension (the ITPC model)

چهارگرینه‌ای و جور کردنی همراه با متن و تصویر است. در ادامه به روش آموزش برخی مفاهیم حرف اضافه «از» در حوزه مکانی و انتزاعی می‌پردازیم.

۵. ۱. برخی معانی پرکاربرد حرف اضافه «از»

در فرهنگ سخن انوری (۱۳۸۱) معانی گوناگونی برای حرف اضافه «از» ارائه شده است که برخی از آن‌ها عبارتند از:

آب استخر از چاه است.	←	۱) مبدأ، منشأ و آغاز
یک نفر از فارسی‌آموزان دیر به کلاس آمد.	←	۲) تفکیک جزء از کل
او از روی پل عبور کرد.	←	۳) بیان مسیر
این کتاب از من است.	←	۴) بیان مالکیت
از کاری که کرده‌ام پشیمان هستم.	←	۵) بیان علت
سقف خانه از آهن است.	←	۶) بیان جنس
خط مریم از خط سعید بهتر است.	←	۷) همراه با صفت تفضیلی

البته لازم به ذکر است که با توجه به گسترده‌گی انواع معانی حرف اضافه «از» در این مقاله صرفاً دو معنای اول با توجه به بسامد بیشتر آن مدنظر است.

۵. ۲. آموزش حرف اضافه «از»

در جلسه اول، قبل از شروع آموزش، توضیحاتی در مورد اهمیت و کاربرد حروف اضافه و روش تدریس آن‌ها داده می‌شود و به منظور آماده‌سازی ذهن فرآگیران تصویر (۳) به آن‌ها ارائه می‌گردد و از آن‌ها خواسته می‌شود تا جاهای خالی را با حروف اضافه مناسب پر کنند. با توجه به این‌که فارسی‌آموزان با برخی از حروف اضافه آشنایی دارند و هدف این پژوهش ارائه طرح درسی است که بر مبنای آن یادگیری ماندگار و معنادار در ذهن آن‌ها ایجاد شود ابتدا مفاهیم چند حرف اضافه معرفی می‌شود اما هدف اصلی صرفاً آموزش حرف اضافه «از» است.

	من پارک دوستانم بازی کردم.	
	آب.....لیوان است.	
	علی.....مدرسه.....خانه رفت.	

شکل ۳. مفاهیم کلی، پیش‌نمونه‌ای یا طرح‌واره‌های تصویری حروف اضافه «در، با، از، به»

سپس با توجه به تصویرهای بالا، مدرس پاسخ‌های صحیح را همراه با توضیح‌های مرتبط با رویکرد شناختی به فارسی‌آموزان ارائه می‌دهد (۵ دقیقه).

در جمله اول، «من در پارک با دوستانم بازی کردم»، یعنی من داخل پارک همراه دوستانم بازی کردم. در این جمله پارک مانند یک ظرف، من و دوستانم (مظروف) را در خود جای داده است. همچنین حرف اضافه «با» در معنای «همراهی» به کار می‌رود.

در جمله دوم، «آب در لیوان است»، یعنی آب درون (توی) لیوان است که لیوان مانند یک ظرف آب (مظروف) را درون خود جای داده است. بنابراین حرف اضافه «در» معنای «درون» می‌دهد.

در جمله سوم، «علی از مدرسه به خانه رفت» یعنی مبدأ و آغاز حرکت کردن (رفتن) علی از مدرسه به سوی خانه است. به عبارت دیگر، مقصد، هدف و پایان جایی که علی قصد داشته به آنجا برسد، خانه است. بدین ترتیب زبان‌آموزان به‌طور کلی با مفاهیم «درون، همراهی، مبدأ، و مقصد» به ترتیب برای حروف اضافه «در، با، از، به» آشنا می‌شوند. بدین گونه مفاهیم انتزاعی نیز از روی مفاهیم عینی درک می‌شوند. در ادامه به ارائه طرح درس حرف اضافه «از» می‌پردازیم.

برخی از معانی پرکاربرد حرف اضافه «از» با توجه به «فرهنگ سخن» انوری (۱۳۸۱) عبارتند از:

۱- معنای (پیش نمونه‌ای): مبدأ، منشأ (آغاز، اصل). این مفهوم نقطه آغاز و شروع عملی را نشان می‌دهد.

۲- معنای جزء از کل: این مفهوم قسمتی از کل یک مجموعه است که در اینجا مبدأ، اصل و منشأ جزء همان کل مجموعه است و این مفهوم با مفهوم اولیه (پیش نمونه‌ای) مرتبط است.

۵.۱. آموزش مفهوم پیش نمونه‌ای حرف اضافه «از» مبدأ، منشأ

در جلسه اول آموزش، به ارائه مفهوم اولیه حرف اضافه «از» یعنی مبدأ و منشأ پرداخته می‌شود. برای پی بردن به این مفهوم، طرح‌واره تصویری آن مطابق با شکل (۴) نشان داده می‌شود (۳ دقیقه).

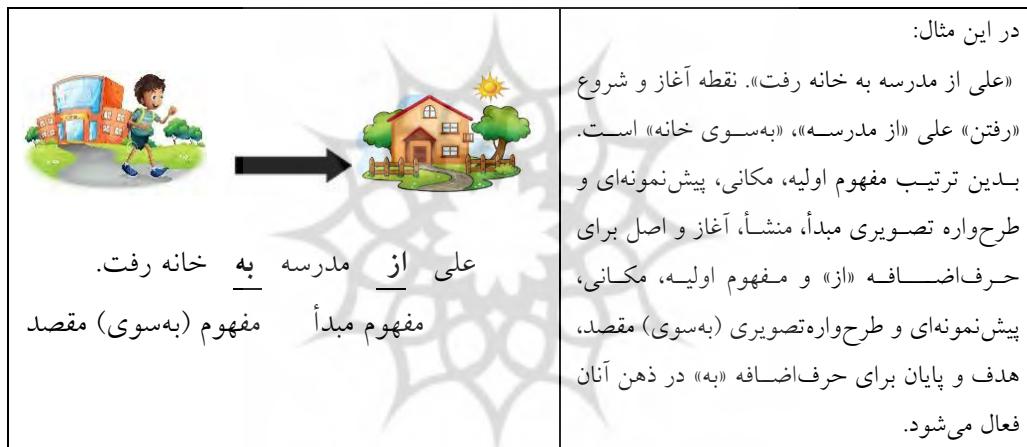
شکل ۴. طرح‌واره‌های تصویری حروف اضافه «به» و «از»

در تصویر (۴) دایره، طرح‌واره تصویری مبدأ و مستطیل، طرح‌واره تصویری دور شدن از مبدأ و رفتن به سوی مقصد یا رسیدن به مقصد، در نظر گرفته می‌شود که موقعیت شیء متحرك (علی) نسبت به زمینه ثابت (مدرسه) با توجه به حروف اضافه متفاوت تغییر می‌کند. بهتر است معنای مرکزی حرف اضافه «به» به دلیل باهم‌آیی با حرف اضافه «از» در کنار هم توضیح داده شود.

۵.۲.۱. آموزش مفهوم پیش نمونه‌ای (مکانی) «از»:

از آنجا که در هر مبحث آموزشی باید از سطح ساده به دشوار پیش رفت، ابتدا به معنای پیش نمونه‌ای (مرکزی) و مکانی حرف اضافه «از» پرداخته؛ سپس از روی مفهوم مکانی و عینی، مفاهیم انتزاعی آن نگاشت می‌شود. در فرهنگ سخن انوری (۱۳۸۱) مفهوم پیش نمونه‌ای و

مکانی حرف اضافه «از»، مبدأ و منشأ در نظر گرفته شده است. از روی این مفهوم، مفاهیم آغاز و اصل نیز در ذهن تداعی می‌شود. برای توضیح بهتر مطالب آموزشی، از تکنیک فعل کردن ذهن فراگیران با استفاده از تجربیات عینی و ادراکی آنان استفاده می‌شود. به عنوان مثال از فراگیران سوال می‌شود «شما از کدام کشور آمده‌اید» و آن‌ها در پاسخ نام کشور خود را بیان می‌کنند. در این بخش مدرس توضیح می‌دهد که کشور شما مبدأ و منشأ مکانی است که شما از آنجا به ایران آمده‌اید. تصویر (۵) نمونه‌های عینی و ملموس حرف اضافه «از» را نشان می‌دهد (۵ دقیقه).

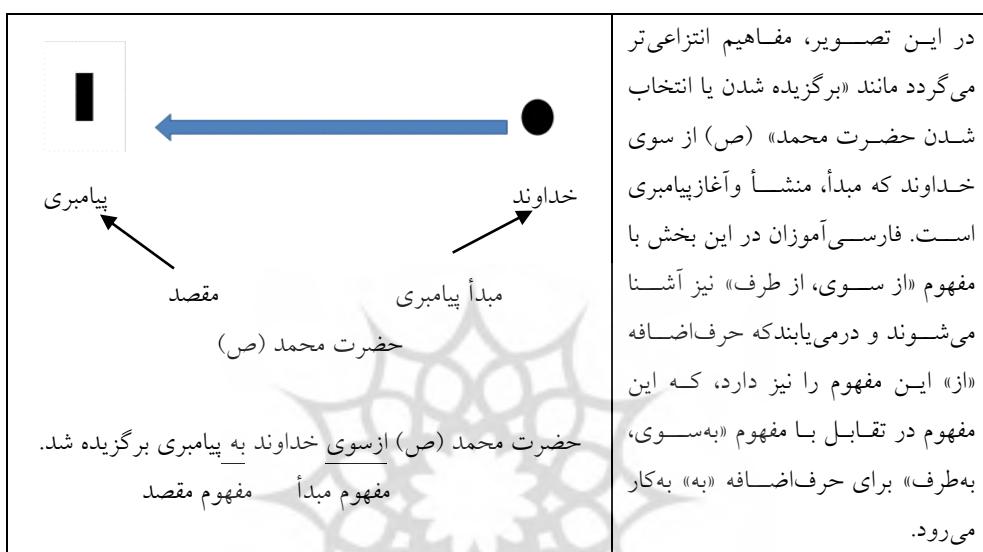

شکل ۵. مفهوم پیش‌نمونه‌ای و مکانی حروف اضافه «از» و «به»

بدین ترتیب، زمینه برای استفاده از تجربیات قبلی (تجربیات عینی، فیزیکی و ادراکی) آنان برای رسیدن به مفاهیم عینی و انتزاعی (استعاری) دیگر آماده می‌شود. بعد از فعل کردن ساختار شناختی ذهن فراگیران از روی مفاهیم و تجربیات عینی و ادراکی آنان می‌توان نگاشت به مفاهیم انتزاعی را آغاز کرد. به فارسی آموزان توضیح داده می‌شود که کاربرد حرف اضافه مذکور تنها در حوزه مکانی نیست؛ بلکه در حوزه انتزاعی نیز اتفاق می‌افتد. به عنوان مثال: از زمان ظهور اسلام ۱۴ قرن می‌گذرد. در این مثال حرف اضافه «از» مبدأ و آغاز ظهور اسلام را نشان می‌دهد.

۴.۲.۱.۵. مفهوم پیش نمونه‌ای و انتزاعی حرف اضافه «از»

پس از آشنایی شدن فارسی آموزان با مفهوم پیش نمونه‌ای و مکانی حرف اضافه «از» مفهوم پیش نمونه‌ای و انتزاعی آن در تصویر (۶) نشان داده می‌شود (۷ دقیقه).

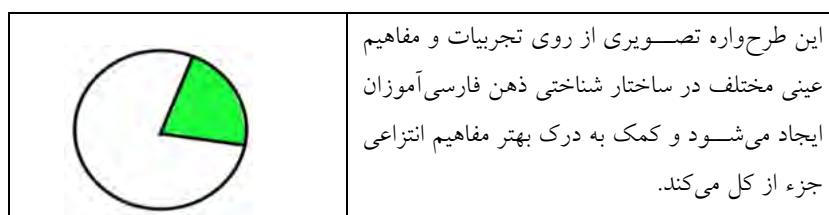

شکل ۶. مفاهیم انتزاعی مبدأ و مقصد

بعد از آموزش مفهوم پیش نمونه‌ای حرف اضافه «از» در حوزه مکانی و انتزاعی مطالب آموزشی مرور و در پایان به آنها تمرین داده می‌شود (۱۰ دقیقه).

۴.۲.۲.۵. مفهوم حاشیه‌ای حرف اضافه «از» (جزء از کل)

در جلسه دوم، پس از مرور مطالب جلسه قبل، به ارائه مفهوم دیگر حرف اضافه «از» یعنی جزء از کل پرداخته می‌شود. برای پی بردن به مفهوم جزء از کل، طرح واره تصویری آن مطابق با شکل (۷) نشان داده می‌شود (۳ دقیقه).

شکل ۷. طرح واره تصویری حرف اضافه «از»، مفهوم جزء از کل

در تصویر (۷) قسمت رنگی جزئی از کل دایره (مبدأ) را نشان می‌دهد.

۵.۲.۱. آموزش معنای مکانی جزء از کل

مفهوم دیگر حرف اضافه «از» جزء یا قسمتی از یک کل است که در واقع‌آن کل مبدأ و منشأ اجزاء است. بدین ترتیب معنای دیگر حرف اضافه «از» با معنای اولیه‌آن ارتباط دارد. برای درک بهتر این مفهوم، تصویر (۸) ارائه می‌شود (۵ دقیقه).

 <p>یک نفر از فارسی آموزان در جلسه امتحان غایب بود. مفهوم جزء از کل</p>	<p>در این مثال یک نفر از فارسی آموزان قسمتی از یک کل (همه فارسی آموزان) است.</p>
--	--

تصویر ۸. مفهوم مکانی جزء از کل

بدیهی است در ادامه کار بر اساس مفاهیم عینی نگاشت به مفاهیم انتزاعی در ذهن فراغیران امکان‌پذیر می‌شود.

۵.۲.۲. آموزش معنای انتزاعی جزء از کل

پس از درک کامل مفاهیم عینی، مفاهیم انتزاعی آموزش داده می‌شود. تصویر (۹) نگاشت مفهوم انتزاعی جزء از کل را از روی مفاهیم عینی نشان می‌دهد (۷ دقیقه).

 <p>درک بعضی از مفاهیم دستور زبان برای فارسی آموزان جزء از کل دشوار است.</p>	<p>در مثال مقابل با توجه به تصویر، مفهوم انتزاعی جزء از کل در ذهن فراغیران تداعی می‌شود. چون آنها از قبل با مفهوم عینی و مکانی جزء از کل آشنا شده‌اند، لذا مفهوم انتزاعی جزء از کل نیز در ذهن آنها نگاشت می‌شود.</p>
---	--

تصویر ۹. مفهوم انتزاعی جزء از کل

بعد از آموزش دو مفهوم حرف اضافه «از» کل مطالب آموزشی مرور و در پایان تمرین‌هایی مرتبط با موضوع آموزش ارائه می‌شود. این تمرین‌ها در سطوح دانش، درک و فهم و کاربرد طراحی شده است. هدف آموزشی در سطح دانش به یاد آوردن معلومات کسب شده است. در سطح دوم، درک و فهم، فارسی آموز باید قادر باشد مباحث مورد نظر را به زبان خود توضیح بدهد و از سطح حافظه فراتر رود. در سطح کاربرد، فارسی آموز وارد سطح بالاتری از یادگیری می‌شود. به این ترتیب فرد یادگیرنده از سطح معمولی و ابتدایی آموختن فراتر می‌رود و می‌تواند آنچه را که آموخته است در عمل پیاده کند (۱۰ دقیقه).

جدول ۱. طرح درس آموزشی حرف اضافه «از»

زمان	ارائه درس و فعالیت‌ها	تعداد جلسه‌های آموزشی
۵ دقیقه ۳ دقیقه ۵ دقیقه ۷ دقیقه ۱۰ دقیقه	۱. آماده‌سازی ذهن فراگیران ۲. آموزش طرح‌واره تصویری و پیش‌نمونه‌ای حرف اضافه «از» ۳. آموزش مفهوم پیش‌نمونه‌ای (مکانی) حرف اضافه «از» ۴. آموزش مفهوم پیش‌نمونه‌ای و انتزاعی حرف اضافه «از» ۵. مرور و تمرین	جلسه اول
۱۰ دقیقه ۳ دقیقه ۵ دقیقه ۷ دقیقه ۱۰ دقیقه	۱. مرور مطالب جلسه قبل و پرسش ۲. آموزش طرح‌واره تصویری جزء از کل ۳. آموزش مفهوم مکانی (عینی) جزء از کل ۴. آموزش مفهوم انتزاعی جزء از کل ۵. مرور و تمرین	جلسه دوم

با توجه به جدول (۱) مدت زمان آموزش مفاهیم مختلف حرف اضافه «از» در حوزه عینی و انتزاعی به تفکیک نشان داده شده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود برای هر جلسه آموزشی، قبل از آموزش مروری بر مطالب گذشته و نیز بعد از هر جلسه آموزشی تمرین‌هایی متناسب با موضوع تدریس پیشنهاد می‌شود. البته باید خاطر نشان کرد که تمرین‌ها علاوه بر مطالب جدید، مطالب گذشته را نیز در بر می‌گیرد.

۶. نتیجه گیری

این پژوهش در چارچوب معنی‌شناسی شناختی به ارائه طرح درس آموزشی برخی مفاهیم حرف‌اضافه «از» در حوزه عینی و انتزاعی برای آموزش به غیر فارسی زبانان پرداخته است. در رویکرد سنتی، یادگیری بر اساس تکرار، تمرین و به‌خاطر سپردن مطالب انجام می‌شود؛ اما در رویکرد شناختی، یادگیری از طریق مفهوم‌سازی شکل می‌گیرد و یادگیری معنادار و ماندگار همراه با انگیزه و تلاش خود فراگیران اتفاق می‌افتد که از این لحاظ نسبتاً کارآمد است. در این رویکرد، برخلاف دیدگاه سنتی، رابطه‌ای نظاممند میان واژه و معنا وجود دارد و این رابطه را می‌توان از سازوکارهایی نظری معنای پیش‌نمونه‌ای، طرح‌واره‌های تصویری و استعاره‌های مفهومی توضیح داد. همچنین معنای ضمنی که با کاربرد برخی حروف اضافه در ذهن متداعی می‌شوند، در شکل‌گیری معنای جدید نقش دارند. یافته‌های پژوهش حاضر مبین این است که مفاهیم مرکزی، بیشتر کاربرد عینی و معنای حاشیه‌ای بیشتر کاربرد انتزاعی دارند. بر این اساس، منشأ پیدایش مفاهیم غیر مکانی حروف اضافه برای صورت واژگانی آن‌ها در بافت‌ها و کاربردهای مختلف پدیدار می‌گردد. بر مبنای توجیه لیکاف و جانسون (۱۹۸۷) استعاره ادراکی زیربنای انتزاعی معنای مکانی حروف اضافه است. در این پژوهش سعی شد ضمن معرفی معنای پیش‌نمونه‌ای حرف‌اضافه «از» یعنی «مبأ، منشأ، آغاز و اصل» یکی از معنای پربسامد و حاشیه‌ای آن یعنی «جزء از کل» نیز تبیین شود تا مشخص شود این رویکرد تا چه اندازه می‌تواند در محیط کلاس کاربرد آموزشی داشته باشد. به عنوان مثال جمله «علی از مدرسه به خانه رفت» در جهان واقعیت وجود دارد و حرف‌اضافه «از» معنای نقطه آغاز و شروع «رفتن» علی «از مدرسه»، «به‌سوی خانه» است. بر اساس همین معنای پیش‌نمونه‌ای و مکانی، مفهوم مبدأ به حوزه‌انتزاعی نیز نگاشت می‌شود، مانند جمله «حضرت محمد (ص) از سوی خداوند به پیامبری برگزیده شد» که در این جمله «از سوی خداوند» مبدأ و آغاز «پیامبری» برای حضرت محمد (ص) است. علاوه بر معنای پیش‌نمونه‌ای و مرکزی، حرف‌اضافه «از» معنای متمایز دیگری نیز دارد که به نوعی با معنای مرکزی آن مرتبط است. یکی دیگر از مفاهیم حرف‌اضافه «از»، مفهوم «جزء از کل» است که در این پژوهش به آن پرداختیم. به عنوان مثال در جمله «یک نفر از فارسی‌آموزان در جلسه امتحان غایب بود» عبارت «یک نفر از» مفهوم جزء از کل (مبأ)

را نشان می‌دهد و معانی انتزاعی مشابه آن نیز در ذهن انتزاع می‌شوند، مانند جمله «درک بعضی از مفاهیم دستور زبان فارسی برای فارسی‌آموزان دشوار است» که عبارت «درک بعضی از مفاهیم دستور زبان فارسی» جزئی از درک کل مفاهیم دستور زبان فارسی است. تایلر و ایوانز (۲۰۰۳) در تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای، مواردی مانند اولین معنای تأییدشده، غلبه و چیرگی یک معنا در شبکه معنایی، استفاده در ساخت‌های ترکیبی و رابطه با دیگر حروف اضافه مکانی را در نظر می‌گیرند. در این تحقیق با توجه به ملاک‌های تایلر و ایوانز (۲۰۰۳) معنای اولیه و پیش‌نمونه‌ای حرف اضافه «از» با توجه به فرهنگ سخن انوری (۱۳۸۱) تعیین شد که نتایج این تحقیق با ملاک‌های تعیین معنای پیش‌نمونه‌ای تایلر و ایوانز همسو می‌باشد. از سوی دیگر بانظریه حوزه‌های لانگاکر (۱۹۸۷) در حوزه‌های مکانی و انتزاعی نیز هم راستا است. تحقیق حاضر با الهام گرفتن از نظریه حوزه‌های لانگاکر، روش آموزش به شیوه نگاشت معانی انتزاعی از حوزه مکانی به حوزه استعاری (انتزاعی) را برای حرف اضافه «از» پیشنهاد می‌کند، معهذا چون موضوع پژوهش حاضر صرفاً ارائه درسنامه آموزشی است، لذا ارزیابی تأثیر این روش آموزشی بر زبان آموزان به صورت عملی و در مورد این حرف اضافه خاص خود می‌تواند موضوعی برای پژوهشی دیگر مرتبط با تحقیق حاضر باشد که نتایج به کارگیری آن را در عمل و در یک کلاس درس بسنجد؛ اگر چه نتایج تحقیقات عملی نگارندگان در پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که به دلیل تأکید رویکرد معنی‌شناسی‌شناختی بر مبنای دانش، درک، شناخت و مفاهیم ذهنی انسان، این رویکرد تأثیر معنادار و ماندگار در ذهن فراگیران ایجاد می‌کند و می‌تواند راهکارهایی در امر آموزش و یادگیری حروف اضافه در مقابل رویکرد سنتی ارائه دهد. با این وجود از آنجا که هدف از آموزش یک زبان، یادگیری معنادار است، به نظر می‌رسد توجه به روش‌هایی از این نوع توسط دست‌اندرکاران و مدرسان آموزش زبان فارسی به غیر فارسی‌زبانان، بتواند برای تدریس مقوله‌ای همچون حروف اضافه راهگشا باشد. البته باید خاطرنشان کرد که به دلیل گستردگی بودن حوزه رویکرد شناختی و نیز معانی متفاوت حروف اضافه، به خصوص آن‌هایی که از معانی انتزاعی‌تری برخوردار هستند و نیز حروف اضافه مرکب فارسی نیاز به مطالعات بیشتری در این زمینه همچنان محسوس است.

کتابنامه

۱. انوری، ح و گیوی، ح. (۱۳۹۰). *دستور زبان فارسی ۲*. تهران: انتشارات فاطمی. (ویرایش چهارم).
۲. انوری، ح. (۱۳۸۱). *فرهنگ سخن*. تهران: انتشارات سخن.
۳. جعفری کوخلالو، ر و حمیدی، م. (۱۳۸۷). مقایسه سودمندی روش‌های آموزشی نوین و سنتی از نظر دستاوردهای شناختی، عاطفی و رفتاری دانش آموزان دبیرستانی. *فصلنامه تعلیم و تربیت*، شن ۹۱، صص ۹۱-۷۱.
۴. دبیر مقدم، م. (۱۳۸۳). *زبان‌شناسی نظری: پیدایش و تکوین دستور زایشی*. تهران: انتشارات سمت.
۵. راسخ مهند، م. (۱۳۸۹). بررسی معنای حرف‌اضافه مکانی فرهنگ سخن بر اساس معنی‌شناسی شناختی، *مجله ادب پژوهی*، ش ۱۴، صص ۴۹-۷۷.
۶. زاهدی، ک و زیارتی محمدی، ع. (۱۳۹۰). «شبکه معنایی حرف‌اضافه فارسی «از» در چارچوب معناشناسی شناختی». *مجله تازه‌های علوم شناختی*، س ۱، ش ۸۰، ص ۶۷.
۷. غفاری، م. (۱۳۸۴). بررسی فعل در زبان فارسی بر اساس نظریه معنی‌شناسی شناختی لیکاف. رساله دکتری. تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.
۸. گلقام، او یوسفیراد، ف. (۱۳۸۵). «رویکرد معناشناسی شناختی به حروف‌اضافه مکانی زبان فارسی از منظر آموزشی، مطالعه موردی: حرف‌اضافه در / توی». *نشریه پژوهش ادبیات جهان*، س ۱۴، ش ۵۶، صص ۱۷۹-۱۶۷.
- ۹.وحیدی، ط و بادامدی، ز. (۱۳۹۵). «آموزش حرف‌اضافه «در» به غیر فارسی زبانان با رویکرد معنا شناسی شناختی». *همایش واکاوی منابع آموزشی زبان فارسی به غیر فارسی زبانان*. تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
- 10.Boers, F., & Demecheleer, M. (1998). A cognitive semantic approach to teaching prepositions. *ELT journal*, 52(3), 197-204.
- 11.Bratož, S. (2014). Teaching English locative prepositions: a cognitive perspective. *Linguistica*, 54(1), 325-337.
- 12.Evans, V., & Green, M. (2006). *Cognitive linguistics: An introduction*. Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
- 13.Johnson, M. (۱۹۸۷). *The Body in the Mind: The Bodily Basis of Meaning, Imagination and Reason*. Chicago: The University of Chicago Press.
- 14.Kant, I. (1781). Critique of pure reason. *Trans. Paul Guyer and Allen Woods*.
- 15.Lakoff, G. & Johnson, M. (۱۹۸۰). The metaphorical structure of the human conceptual Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). 2003. Metaphors we live by. *Chicago: The University of Chicago*.system. *Cognitive science*, ۴, ۱۹۵-208.
- 16.Lakoff, G. & M. Johnson (1980). *Metaphors We Live By*. Chicago and London: The University of Chicago Press.

- 17.Lakoff, G. (1987). *Woman, Fire and Dangerous Things: What Categories Reveal about the Mind*. Chicago: Chicago University Press.
- 18.Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). The metaphorical structure of the human conceptual system. *Cognitive science*, 4(2), 195-208.
- 19.Lakoff, G., & Johnson, M. (1987). The metaphorical logic of rape. *Metaphor and Symbol*, 2(1), 73-79.
- 20.Langacker, R. W. (۱۹۸۷). *Foundations of cognitive grammar*, Theoretical Prerequisites. Stanford, California: Stanford University Press.
- 21.Langacker, R. W. (1991). Concept, Image, Symbol: The Cognitive Basis of Grammar. Second Edition. Berlin: Mouton de Gruyter.
- 22.Langacker, R. W. (1998). Conceptualization, symbolization, and grammar. *The new psychology of language: Cognitive and functional approaches to language structure*, 1, 1-40
- 23.Langacker, R. W. (1999). Explanation in cognitive linguistics and cognitive grammar. In *Conference on the Nature of Explanation in Linguistic Theory* (pp. 3-5).
- 24.Song, X. (2013). A Cognitive Linguistics Approach to teaching English prepositions. PH. D Dissertation University of Koblenz. Landau Germany
- 25.Tyler, A., & Evans, V. (2001). Reconsidering prepositional polysemy networks: The case of over. *Language*, 724-765.
- 26.Tyler, A., Mueller, C., & Ho, V. (2011). Applying cognitive linguistics to learning the semantics of English to, for and at: An experimental investigation. *Vigo International Journal of Applied Linguistics*, 8(2), 181-205.
- 27.Tyler, A., & Evans, V. (2003). *The semantics of English prepositions*, spatial scenes, embodied meaning and cognition. Cambridge: Cambridge University Press.

پیوست

نمونه تمرین‌های حروف‌اضافه با تمرکز بر رویکرد معنای‌شناسی‌شناختی برای آموزش به غیر فارسی زبانان مطالعه موردنی، حرف‌اضافه «از» الف) با توجه به تصویرهای ستون (الف) حرف‌اضافه‌ی مناسب را از ستون (ب) انتخاب کنید.

ستون (الف)ستون (ب)

• توی / در

• به

• از

• روی

• با

خانه → مدرسه

ب) با توجه به طرح وارههای داده شده گزینه‌ی صحیح را انتخاب کنید.

۱- معلم کتاب را از ----- میز برداشت.

د) به

ج) روی

ب) با

الف) در

۲- فارسی آموزان برای آموختن زبان فارسی ----- وطن خود ----- ایران آمدند.

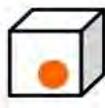
ج) به-در

د) از-به

ب) از-با

الف) با-در

۳- کتاب‌های فارسی را ----- کیف‌هایتان قرار دهید.

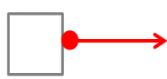
د) با

ج) روی

ب) در/درون

الف) از

۴- ----- محبت خارها گل می‌شود.

د) روی

ج) در

ب) به

الف) از

۵- من ----- دوستم تلاش کردیم تا زبان فارسی را خوب یاد بگیریم.

د) از

ج) به

ب) با

الف) در

ج) با توجه به تصویرها جمله‌های زیر را با حروف اضافه‌ی مناسب کامل کنید.

۱) حضرت محمد (ص) ----- خدا به پیامبری برگزیده شد.

۲) فرهاد ----- کامپیوتر کار می‌کند.

۳) او ----- ترس اژدها فرار کرد.

۴) موش ----- ایستاده است.

۵) یک قسمت ----- چیده شده است.

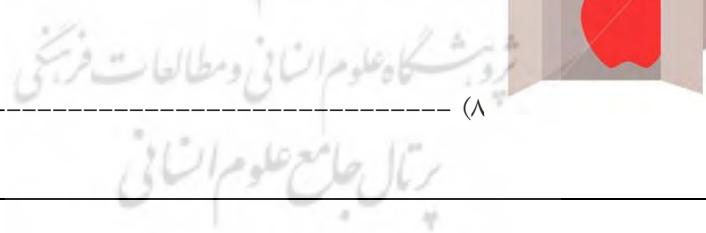
د) با توجه به تصویرها با حروف اضافه مناسب جمله بسازید.

۶) دیروز

(۷)

۸)

۹)

د) در جاهای خالی حروف اضافه‌ی مناسب بنویسید.

۱- آب استخر چاه است.

۲- پروین نسرين رفت.

۳- حضرت محمد(ص) ۴۰ سالگی جانب خداوند به پیامبری برگزیده شد.

۴- یکی فارسی آموزان در جلسه امتحان غایب بود.

۵- امید در زندگی انسان را موفقیت می رساند.

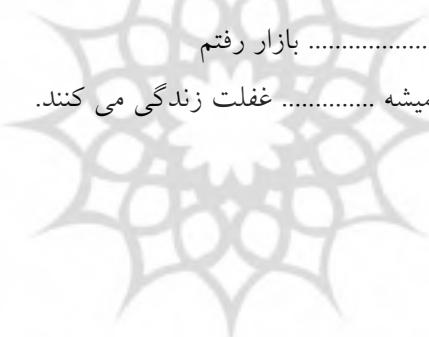
۶- معمولاً کشاورزان هنگام طلوع آفتاب به کار مشغول می شوند.

۷- پسری که دیوار تکیه داده است، محسن است.

۸- ایران قاره آسیا قرار دارد.

۹- دیروز پدرم بازار رفتم

۱۰- بعضی از انسان ها همیشه غفلت زندگی می کنند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی